

BESEDA S DŮCHODCAMA NA OBEČNÍM

Ostrožská Lhota 18.prosince 2011

Advent je příprava na vánoce. Adventní akce jsou přípravou na vánoční. Navozují atmosféru očekávání. Usiluje se přitom o snížení rychlosti životaběhu, rozhlédnutí se kolem sebe jinými očima, zamyšlení nad tím komu a čím by se dala udělat radost. Ani ne tak velkými dary. Ale věnováním pozornosti. Nejlépe zabalené v úsměvu. Dala by se rozdávat ne po hrstech, ale klidně po nůšcích. Kdybychom chtěli. A jaký uragán vděčnosti

by se dal rozpoutat. Co všechno by taková lavina dokázala překrýt. Jsme však lidé hříšní a pragmatičtí. Ale vždyť to nic nestojí! V penězích ne. V překonávání pohodlí, předsudků, špatných vlivů nějaké úsilí ano. Držme se dobrých vzorů. Přicházejí o Vánocích.

Přes všechno to „nezbytné“ dědinské pomlouvání aj závidění sa lidé ve Lhotě o své bližní starají. A nekdy aj v dobrém. Jak je do našeho prostředí a vztahů, kdy každý o každém ví, nebo chce vědět co nejvíc, nepatřičné zasadit čerstvý příběh z nedalekého Lopeníka. Stratil sa tam chlap. Přes vánoce. Za pár dní volali starostovi: „Už sme ho našli“. Nebyl to on. Byl to druhý. Ten co ho šel hledat. Zmrzl aj když pod nulů nebylo ani v noci. Podchladi. Lesti měl vypité a usnul ? Né v Antarktidě, ale 35 kilometrů ode Lhoty. Nevím lesti toho prvního už našli. Ve Lhotě sa lidé nestrácajú ani v zimě. Chlastem si ale životy ničí lidí dost. A dost mladých.

Na svoje starší nekdy aj osamělejší tetičky a strýčky si dokážeme vzpomět. A je aj snaha jich občas potěšit. Červený kříž pro ně, s podporou obce, dělá besedu. Pravidelně. V adventu. Tož to je pěkné.

Pozvaní byli všeci důchodci z dědiny. Menší aj větší děcka zaspívaly aj zarcitovaly, na všelijaké inštrumenty zahrály, starostovi Jelénkovi sa

podánilo, jak pokažděj, pár bab rozbečat, cimbálovka Višňa hrála o dušu. A na závěr, tradičně, před tým než sa sál rozzářil a „provoněl“ prskavkama vyzvala „naša“ Milenka, aby aj náš sbor svojíma „hlubokýma ale krásnýma hlasama“ přispěl k vytvořenéj atmosféře. Od posledních voleb už místostarosta samostatný projev nemívá. Petr Radoch pozdravil skoro do posledního místa zaplněný sál za sebe aj jménem sboru a uvedl naše nachystané, dvě světské a dvě vánoční písničky. Text k závěrečnému nápěvu *Co sa stalo přihodilo v městě Betlémě* Petr upravil na místní poměry se symbolickým obdarováním novorozeňátka od všech členů sboru aj nekterých dalších místních celebrit. Mělo to úspěch. Ludí to pobavilo víc než mnohdy neumělé pokusy o provozování umění.

Po následující, společně zazpívané koledě sme zasedli v přísálí k řízku. Jak sa začalo zpívat došli sa nekteří senioři ze sálu přidat. První samozřejmě Zdenek Křivák, který si jináč vystúpení užíval s panímámů v sále za elegána. Tož tak sa chvílku pobesedovalo, pozpívalo a jak sa začál zpěv ozívat aj ze sálu tak sme sa v klidu rozešli. Po příjemně stráveněj, dobře zorganizovaněj odpolední besedě.

Přeca enom sem si všíml a né enom já dvůch drobností. I když sa jednalo o akci pro celů dědinu a vystupovalo aj dost děcek nijak sa neangažovali členové místního učitelského sboru. A na pěkně připravených stoloch místo navybíraných jablíček jak to určitě všeci přítomní senioři mají ve vzpomínkách uložené z dřívějších vánoc byly mandarinky. Určitě byly levnější než dnes prodávané jabka. Lesti byly lepší nevím. Ale stylovější by určitě bylo to jabko. Celkově to však dobrý dojem a radost pokazit nemohlo. Radost z darování, ani radost obdarovaných.

*Václav V.Hájek v úterý 8.ledna 2012 v podvečer když v rádiu hrál a zpíval Martin Hrbáč
který má ten deň narodeniny*